

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI S U C E A V A

DECIZIA NR. 39

din 30.06.2005

privind soluționarea contestației formulate de **P.F.** din
localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr./02.06.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, prin adresa nr./01.06.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 02.06.2005, cu privire la contestația formulată de **P.F.** din localitatea, județul Suceava, împotriva raportului de inspecție fiscală din data de 28.04.2005, ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr./ 05.05.2005, întocmite de organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava.

Contestația are ca obiect suma totală delei, reprezentând:

-lei T.V.A.;
-lei amenzi.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.174 și 178 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava este investită să analizeze contestația.

I. P.F.din localitatea, județul Suceava, prin contestația formulată aduce următoarele argumente:

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, petenta susține că în mod ilegal organele de control au stabilit această obligație, deoarece produsele grâu, porumb și orzoaică au fost livrate unor persoane din spre valorificare și pentru care nu a întocmit facturi, întrucât acestea urmau să fie vândute pe întreg parcursul iernii, activitate care s-a încheiat în luna aprilie 2005.

Contestatoarea precizează că a întocmit factura pentru aceste produse la data de 15.04.2005, nr., în valoare delei, din care T.V.A. delei, operațiune care urmează să fie evidențiată în decontul de T.V.A. pe trimestrul II / 2005.

În legătură cu taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, petenta susține că mărfurile cumpărate au fost folosite în procesul de producție, iar sumele plătite cuprind taxa pe valoarea adăugată, astfel:

- bonul fiscal nr./25.06.2004, emis de S.C.S.R.L. reprezintă cumpărarea unui kilogram de insecticid „Calipso”, pentru combaterea gândacilor la cartofi, în valoare de

.....lei, din carelei T.V.A.;

- bonul fiscal nr. / 23.09.2004, emis de S.C.S.R.L. Siret, cu care s-a cumpărat 32,2 m.p. folie polietilenă a lei / m.p., în valoare delei, din carelei T.V.A.;

- bonul fiscal nr. / 09.10.2004, emis de S.C.S.R.L. Siret, cu care s-a cumpărat 21 m.p. folie polietilenă a lei / m.p., în valoare delei, din carelei T.V.A.;

- bonul fiscal nr. / 09.10.2004, emis de S.C.S.R.L. Siret, cu care s-a cumpărat 181 m.p. folie polietilenă a lei / m.p., în valoare delei, din carelei T.V.A..

Contestatoarea precizează că produsul „Calipso” a fost folosit pentru combaterea „gândacului din Colorado”, iar folia a fost folosită pentru protejarea cartofilor de condițiile atmosferice.

II. Prin Decizia de impunere nr. / 05.05.2005 și Raportul de inspecție fiscală din 28.04.2005, organele fiscale din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava au stabilit următoarele:

Din verificarea modului de deducere a taxei pe valoarea adăugată s-a constatat că în lunile iunie, septembrie și decembrie 2004 contribuabila a dedus T.V.A. în sumă delei,lei șilei, înscrisă în documente care nu îndeplinesc condițiile de documente justificative, conform art. 145 alin. 8, lit. a) din Legea nr. 571/2003, pentru care organul de control a stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară delei.

Din verificarea modului de colectare a taxei pe valoarea adăugată, s-a constatat că persoana fizică autorizată, în lunile octombrie și noiembrie 2004, nu a colectat T.V.A. în sumă delei pentru produsele în valoare totală delei (grâu 17.400 kg xlei /kg + orzoaică 13.800 kg xlei/kg + porumb boabe 14.100 kg xlei/kg), conform art. 134 alin 3 din Legea nr. 571/2003.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a fi considerate documente justificative care să stea la baza deducerii taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, organele de control nu au admis la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, înregistrată de contribuabil în lunile iunie, septembrie și decembrie 2004, pe motiv că operațiunile respective au la bază documente care nu îndeplinesc condițiile de documente justificative, prevăzute la art. 145, alin 8 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Contestatoarea consideră că organele de control în mod nelegal nu au admis la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, motivând că bunurile cumpărate au fost folosite în procesul de producție și sumele achitate cuprind taxa pe valoarea adăugată, astfel:

- bonul fiscal nr. / 25.06.2004, emis de S.C.S.R.L. reprezintă cumpărarea unui kilogram de insecticid „Calipso”, folosit pentru combaterea gândacilor la cartofi, în

valoare delei, din carelei T.V.A.;

- bonul fiscal nr. / 23.09.2004, emis de S.C.S.R.L. Siret, cu care s-a cumpărat 32,2 m.p. folie polietilenă a lei / m.p., în valoare delei, din carelei T.V.A.;

- bonul fiscal nr. / 09.10.2004, emis de S.C.S.R.L. Siret, cu care s-a cumpărat 21 m.p. folie polietilenă a lei / m.p., în valoare delei, din carelei T.V.A.;

- bonul fiscal nr. / 09.10.2004, emis de S.C.S.R.L. Siret, cu care s-a cumpărat 181 m.p. folie polietilenă a lei / m.p., în valoare delei, din carelei T.V.A..

În drept, la art. 145 alin (8) lit. a) din Legea nr. 571 /2003 privind Codul fiscal, se precizează:

„(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4)".

Referitor la justificarea taxei pe valoarea adăugată, **la pct. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44 / 2004**, se precizează:

„51. (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepționale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare. Pentru carburanții auto achiziționați taxa pe valoarea adăugată poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Pentru achizițiile de bunuri supuse accizelor, pentru care prin lege se prevede utilizarea facturii fiscale speciale, documentul legal de deducere a taxei pe valoarea

adăugată este exemplarul original al facturii fiscale speciale utilizate pentru circulația acestor produse. Facturile fiscale sau alte documente legale emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, sunt documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, însoțite de decontul de deplasare."

Din textele de lege mai sus citat se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate, contribuabilii au obligația justificării acesteia cu factură fiscală.

Din textele de lege menționate rezultă că justificarea taxei pe valoarea adăugate cu bonuri fiscale se poate face numai pentru carburanții auto achiziționați.

Așa după cum susține și contestatoarea prin cererea formulată, documentele care au stat la baza deducerii taxei pe valoarea adăugate sunt bonurile fiscale, or potrivit actelor normative mai sus citate exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se face în baza facturii fiscale.

Având în vedere că, așa după cum rezultă și din contestația formulată, cu bonurile fiscale în baza cărora a fost dedusă taxa pe valoarea adăugată în sumă delei contestatoarea s-a aprovizionat cu alte produse decât combustibil, respectiv cu insecticide și folie polietilenă, nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată înscrisă în aceste documente.

Din cele prezentate se trage concluzia că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au admis deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, drept pentru care urmează să fie respinsă contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

2. Referitor la suma de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă contribuabilul avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată la data livrării bunurilor sau la data încheierii valorificării acestora de către societatea cumpărătoare și emiterea facturii fiscale de către contribuabil.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că **P.F.**a livrat în lunile octombrie și noiembrie 2004 produse în sumă delei, reprezentând 17.400 kg grâu alei/kg, 13.800 kg orzoaică alei/kg și 14.100 kg porumb boabe alei/kg, fără a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă, în sumă delei.

Contestatoarea consideră că în mod nelegal organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, susținând că produsele respective au fost livrate unor persoane spre a fi valorificate pe parcursul întregii ierni. De asemenea, menționează că în data de 15.04.2005, o dată cu încheierea operațiunii de vânzare a produselor, a emis factura nr. /15.04.2005, în valoare delei, din care T.V.A. delei.

De asemenea, petenta precizează că operațiunea va fi evidențiată în decontul de T.V.A. pentru trimestrul II 2005.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 134 din Legea nr. 571/2003** privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

„Faptul generator și exigibilitatea - reguli generale

(1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu."

Din textul de lege citat mai sus se reține că **taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă**, respectiv autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite taxa pe valoarea adăugată, **la data livrării bunurilor**.

Față de prevederile legale menționate mai sus, se reține că autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite taxa pe valoarea adăugată la data la care au avut loc livrările, respectiv în lunile octombrie și noiembrie 2004. Colectarea taxei pe valoarea adăugată se face la data livrării bunurilor și nu la data emiterii facturii.

Faptul că factura fiscală s-a emis în luna aprilie 2005, nu înseamnă că exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată poate fi ulterioară faptului generator.

Susținerea contestatoarei că a întocmit factură pentru aceste produse la data de 15.04.2005, nr., în valoare delei, din care T.V.A. delei, și că operațiunea urmează să fie evidențiată în decontul de T.V.A. pe trimestrul II / 2005, nu poate fi reținută, întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, suma a fost stabilită de organele de control, iar diferențele de taxă pe valoarea adăugată constatate de organele de control nu se mai evidențiază în deconturile de T.V.A.

În Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 256/2004 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, anexa 2 - Instrucțiuni de completarea formularului „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, se precizează:

„ATENȚIE: Nu se înscriu în decont: [...]

- diferențele de taxă pe valoarea adăugată de plată constatate de organele de control, pentru care nu este reglementată includerea lor în decont.

Documentele fiscale neevidențiate în jurnalele pentru cumpărări sau vânzări, constatate de organele de control fiscal, nu se mai evidențiază în decont."

Așa după cum rezultă și din nota explicativă dată de contribuabil, la data controlului, respectiv la data de 20.04.2005, nu avea emisă factura fiscală nr. Prin nota explicativă acesta menționează că ultima factură fiscală întocmită are numărul/15.04.2004.

De altfel, chiar prin contestația formulată, contestatoarea recunoaște că taxa pe valoarea adăugată stabilită în timpul controlului, în sumă delei, nu era prinsă în deconturile de T.V.A. depuse până la data controlului, susținând că aceasta urmează să fie inclusă în decontul trimestrului II /2005.

Având în vedere că livrarea bunurilor a avut loc în lunile octombrie și noiembrie 2004, se conchide că societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată în sumă delei la momentul livrării, autoritatea fiscală fiind îndreptățită să solicite această sumă în lunile octombrie și noiembrie 2004.

Din cele prezentate se trage concluzia că stabilirea în sarcina contestatoarei de către organele de control a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei este legală, drept

pentru care urmează să fie respinsă contestația, ca neîntemeiată.

3. În ceea ce privește amenzile contravenționale în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava are competența materială de a se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În fapt, organele de inspecție fiscală au sancționat **P.F.** din localitatea, cu amenzi contravenționale în sumă totală de **....lei**, conform procesului verbal de constatare a contravențiilor nr./20.04.2005.

Cu privire la amenzile contravenționale se retine că acest capăt de cerere are caracter de plângere formulată în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completată prin Legea nr.180/2002, **Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava** neavând competența materială de soluționare a acestui capăt de cerere.

În drept, art. 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reglementează competența soluționării contestațiilor, iar art. 199 din același act normativ, cuprins în Titlul "Sanțiuni" stipulează faptul că **"Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor"**.

Având în vedere aceste prevederi legale, contestația îndreptată împotriva amenzilor contravenționale intră sub incidența Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, act normativ care constituie dreptul comun în materie de contravenții.

Pe cale de consecință, se reține că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu are competența materială de a se investi în analiza pe fond a contestației formulate împotriva amenzilor contravenționale, întrucât aceasta aparține instanței judecătorești, potrivit dispozițiilor din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Dosarul cauzei privind acest capăt de cerere **urmează să fie înaintat de organele de inspecție fiscală instanței judecătorești competente.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 134 și 145 alin (8) lit. a) din Legea nr. 571 /2003 privind Codul fiscal, pct. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44 / 2004, Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 256/2004 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Decont de taxă pe valoarea adăugată” și art. 199 din Ordonanța Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 179 și art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se

D E C I D E :

1. Respingerea contestației formulate de **P.F.** din localitatea, județul

Suceava pentru suma delei, reprezentând T.V.A, **ca neîntemeiată.**

2. În ceea ce privește amenzile contravenționale în sumă delei, stabilite prin procesul-verbal de constatare a contravențiilor nr./20.04.2005, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a acestui capăt de cerere întrucât, conform dispozițiilor legale, competența de soluționare aparține instanței judecătorești, căreia organul de inspecție fiscală urmează să-i înainteze dosarul.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni, de la data comunicării, conform procedurii legale.